

Quinta Odelouca
Dinsdag 9 mei 2006
Jrg 1 nr 1

Beste nieuwsbrieflezers,

Eindelijk een bericht uit een zonnig Portugal. De dagen vliegen voorbij. Deze eerste anderhalve maand zijn we vooral bezig geweest om ons te installeren, te acclimatiseren en heel veel te regelen.

We hebben inmiddels een postadres, de postbus ligt wel 6 km van ons vandaan, maar gelukkig komen we er regelmatig langs. Het postadres hebben we zo snel mogelijk doorgegeven aan het belastingkantoor (Financas) in Silves omdat we daar in maart/april de belastingafdracht van de grond en ons huisje (een te verwaarlozen bedrag van 7 euro) moeten betalen. Hoe klein het bedrag ook is, als we dit niet op tijd doen, lopen we de kans dat het huis bij opbod wordt verkocht wegens een belastingschuld. Het regelen van dit soort simpele dingen kost veel tijd. Niet alleen om de Financas te vinden (niet elke inwoner van Silves kan op die vraag antwoord geven), maar ook om het adres te laten veranderen. Deze adreswijziging laten doorvoeren kostte ons precies een uur. Er wordt erg inefficiënt gewerkt op zo'n kantoor en overal staan lange rijen. We zijn er inmiddels aan gewend om de blik op oneindig te zetten en te wachten.

Ook een telefoon regelen kost veel tijd. We zijn begonnen met de aanschaf van een mobiele telefoonkaart, maar dat kan alleen in Portimão, een stad meer dan 40 km verderop. Dan blijkt in de Vale Grande deze provider een slecht bereik te hebben, dus moesten we weer opnieuw terug voor een andere telefoonkaart. Uiteindelijk bleek dat geen enkele telefoonkaart goed werkte en hebben we een vaste telefoon laten aanleggen. Dit ging wonderbaarlijk snel en erg goedkoop. Voor ruim 100 meter palen en draad, moesten we, inclusief al het werk, maar 25 euro aansluitkosten betalen. Daarna zijn de telefoonkosten niet zo goedkoop, in de krant lazen we dat ze de duurste zijn van Europa.

De aanvraag voor een vergunning voor "campismo rurais" verloopt minder voorspoedig. Zoals velen van jullie al weten hebben we de eerste aanvraag al in oktober gedaan. Dit zou een kantoor in Silves voor ons regelen, maar zij hebben een foute aanvraag gedaan, voor ons hele terrein van 2,3 ha. Voor "campismo rurais" mag echter maar 5000 m² ingericht worden (daarna komen ze niet meer kijken en kunnen we wel wat meer land gebruiken). Het kostte ons erg veel overredingskracht om hen er van te overtuigen dat ze een andere, verbeterde, aanvraag moesten indienen. Inmiddels hebben we bericht van hen gehad om aan te geven welke 5000 m² we er voor willen gebruiken. Toch hebben we grote twijfels over de professionaliteit van dit kantoor, want uit alles blijkt dat ze niet weten hoe deze aanvraag moet worden ingediend.

Ondertussen is het tussen alle mooie dagen ook heel slecht weer geweest. Er is dit voorjaar enorm veel regen gevallen. Wel gelukkig na al die droge jaren, maar het kwam ons slecht uit. Vooral omdat dit gepaard ging met flinke windstoten. We stonden nog maar een week op ons landgoed, toen de voortent in de lucht vloog. Hij is onherstelbaar beschadigd en niet meer te gebruiken. De beekjes die over ons land kabbelden worden

dan woeste stroompjes, die alles met zich meesleuren. Een facet waar we in de toekomst wel rekening mee moeten houden om alles in goede banen te leiden.

We hebben besloten om niet opnieuw een voortent aan te schaffen en in plaats daarvan het veldhutje op te knappen, zodat we daarin kunnen koken en douchen.

Bert heeft zich als een volleerd metselaar op de lemen muren gestort en de grootste gaten met cement aangesmeerd. Daarna zijn we er overvloedig met de witkwas overheen gegaan en heeft Bert over de aangestampte aarden vloeren een nieuwe cementen vloer gelegd. Het is nu zover dat het dak redelijk waterdicht is en het stof niet meer van de vloer opwaait. Al zouden we er nooit in durven slapen, want er lopen minstens twee gekko's over de muren rond. Maar met een leuke olielamp lijkt het heel wat!

We zijn dagen zoet geweest om offertes aan te vragen voor het maken van "borehole" voor water, de benodigde pompen en de aanleg van elektriciteit. Er zitten grote verschillen in de offertes en de eenheden waarmee wordt gerekend. Toch zijn ze allemaal wel happig op werk, want ze komen allemaal snel om ter plekke de situatie op te nemen. Soms al met de offerte in de hand. Inmiddels loopt de aanvraag voor het maken van de borehole (duurt 1,5 mnd!) en is er electra aangelegd in ons huisje. Maar, dat wil nog niet zeggen dat we ook electriciteit hebben! Er staat een grote elektriciteitspaal naast het huisje, deze moet worden aangeloten door de EDP. Dit duurt enkele weken. Daarna moet er nog iemand uit Lissabon komen om het geheel goed te keuren. Dit duurt gemiddeld 1,5 maand. Dus als we half mei eindelijk electriciteit hebben zijn we heel blij. Pikant detail: onze caravan mag op het moment van goedkeuring niet op het terrein staan en het huisje moet er bewoond uitzien.

In de Vale Grande zijn maar vier woonhuizen. Twee daarvan staan in een complex waarin vroeger vier gezinnen hebben gewoond. Een huis wordt nu niet meer bewoond, in de andere woont Manuel, de schaapsherder. In ons eigen veldhutje van 7 bij 7 woonde volgens Manuel vroeger een gezin met 4 kinderen, een koe en een ezel. Elke dag loopt Manuel 1 of 2 keer met zijn kudde een rondje door de heuvels om ons heen. Soms laat hij zijn kudde ook op ons land grazen. Het is een mooi gezicht hoe hij met zijn kudde bezig is en bij tijd en wijle zijn honden op de afdwalers afstuurt. Inmiddels zijn we goede maatjes met drie van zijn honden, maar hij schijnt er nog vijf thuis te hebben. Honden horen wel bij de Portugese campo. Ook onze burens hebben veel honden. Alleen nemen zij, heel on-Portugees, verlaten honden op om ze te verzorgen. Voor Portugese begrippen is dit raar, want zij hechten in het algemeen weinig waarde aan honden.

Het landschap is door alle regen wonderbaarlijk mooi. De hele 2,3 ha staat vol met wilde bloemen, waarvan een aantal in een stadstuin niet zouden misstaan: bossen gele en witte margrietten, velden vol met purperklokjes, mini-irisjes, mini-gladiolen, lavendel, orchideeën, borinage, te veel om op te noemen. Van minstens de helft weten we de naam nog niet eens. Ook allerlei vogels komen als zomergast nestelen aan de beek. Naast de gewone soorten die we in Nederland ook kennen hebben we inmiddels ook een grote groep bontgekleurde bijeneters in ons midden en een felgele wielewaal. Ook een hop hebben we gesignaleerd en sinds een paar dagen kunnen we overdag en 's nachts luisteren naar de nachtegaal. Het is een feest om 's morgens te ontbijten onder de luifel van de caravan en met de verreijkijker de vogels te volgen in de al maar groener wordende heuvels om ons heen.

Inmiddels hebben we met twee architecten een eerste gesprek gevoerd. Een daarvan is de neef van Manuel, die uit Lissabon over was voor Páscoa. Het is ons inmiddels wel duidelijk dat het bouwen niet snel zal verlopen want op het gemeentehuis (camara) van Silves zijn ze op dit moment bezig de bouwaanvragen van vorig jaar oktober te behandelen. Maar hierover zullen we in een volgende nieuwsbrief meer vertellen.

Tot ziens met veel groeten van Thea en Bert

P.s. Voor al jullie vragen, opmerkingen of tips: aarzel niet om ons te mailen. Het kan soms even duren voordat we een antwoord geven, omdat we zelf nog geen computer kunnen gebruiken, maar we zullen zeker antwoorden!